

Lovforslaget sattes til forhandling.

Hans Knudsen: Det er de forhandlinger, som på forhånd er ført i skattereformudvalget, der har givet anledning til fremsættelsen af dette lovforslag; men det egentlige grundlag for lovforslaget er vel nok det almindelige ønske om at komme de mest uheldige virkninger af skattefradragetsreglen til livs. Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg stadig er af den opfattelse, at den ubegrænsede skattefradragetsret er en alvorlig ulempe ved hele vort skattesystem, og at den på flere områder forhindrer os i at lave en bedre og en mere retfærdig skattefordeling. Jeg skal imidlertid også erkende, at der her i folketinget ikke er nogen politisk mulighed for at ændre dette forhold efter de retningslinier, som den højtærede finansministers oprindelige reformforslag indeholder.

Ud fra denne kendsgerning har såvel den højtærede finansminister som jeg på mit partis vegne givet tilsagn om at medvirke til gennemførelse af de reformer i skattelovgivningen, som kan samle enighed eller flertal her i tinget, og på dette grundlag har der i det nedsatte skattereformudvalg været ført en række forhandlinger om sådanne reformer. Enigheden om „den lille skattereform“, der gennemførtes sidst i marts måned med betydelige forenklinger, var det første resultat af disse udvalgsforhandlinger, men det viste sig, at mulighederne for enighed langt fra var udtømt dermed.

Det er ikke min opgave i dag at aflægge nogen beretning fra udvalgets mange møder og lange forhandlinger, forhandlinger, der bl. a. har omfattet problemerne omkring ejendomsbeskatningen, erhvervsbeskatningen, de kommunale ligningsregler med henblik på indførelse af rateskalaer og forskellige andre skatteproblemer. Men der er et bestemt problem, som navnlig har haft interesse, ikke alene under udvalgets arbejde, men også under alle den senere tids skattediskussioner. Det er problemet omkring beskatningen af stigende indkomster. Trods alle meningsforskelle om den ubegrænsede skattefradragetsret er det en ubestridelig kendsgerning, at en af de værste og navnlig for skatteyderne ubehagelige følger af den ubegrænsede skattefradragetsret

har været og stadig er, at den medfører en altfor urimelig høj beskatning af enhver indkomststigning.

Ved den såkaldte „lille skattereform“, det vil sige ved gennemførelsen af indeværende års udskrivningslov, fik vi gennemført en teknisk forbedring, der medførte, at de helt små indkomststigninger, de stigninger, der får indkomsten til lige at passere et helt tusinde kroner, ikke mere skal være udsat for beskatninger, der langt overstiger selve indkomststigningen. Men denne forbedring betød ikke nogen afgørende ændring i det uheldige forhold, at indkomststigninger iøvrigt, stigninger på fra et par hundrede kroner og opefter, beskattes langt hårdere end den øvrige del af indkomsterne. Den dybere årsag hertil må jo erkendes at være skattefradragetsreglen. Skattefradraget medfører højere skatteprocenter, end vi ellers ville have haft, og når der er tale om stigende indtægter, betyder det en yderligere stramning af beskatningen. De høje beskatningsprocenter afdæmpes i deres virkning ved, at man kan trække skatterne fra indkomsten, så den bliver lavere, men en sådan mulighed er ikke altid og i tilstrækkeligt omfang tilstede ved en indkomststigning. Når man ved et års udgang har konstateret, at indkomsten er steget i forhold til året før, ja, så står man ved udfyldelsen af sin selvangivelse overfor den ubehagelige kendsgerning, at man ikke har noget skattefradrag, der svarer til den forøgede indkomst. Skattefradraget svarer jo kun til de foregående to års lavere indkomst. Det er derfor, man når op på så kraftige beskatninger af indkomstforøgelser, at skatten det første år, efter at indkomsten er steget, sluger en helt urimelig del af merfortjenesten.

Denne urimelighed er erkendt fra alle sider, og der er gang på gang fremført eksempler til belysning deraf. Jeg skal blot nævne et eksempel fra skatteudvalgets nyeste materiale. Det drejer sig om en indkomst på 15 000 kr. Hvis den stiger med 5 000 kr. til 20 000, skal man i skatter det første år efter stigningen betale 3 500 kr. af de 5 000 eller 70 pct. af stigningen. Dette eksempel er hentet fra Københavns kommune; der kan være kommuner, hvor man kommer endnu højere op end de 70 pct.